

เอกสารประกอบการพิจารณา
มาตราโทษปรับเป็นพินัยและฐานความผิดทางพินัย
ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย
ในสังกัดกรมการปกครอง

ส่วนงานนิติการ สำนักการสอบสวนและนิติการ
กรมการปกครอง

**มาตราโทษปรับเป็นพินัยและฐานความผิดทางพินัย
ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการปกครองเป็นผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย**

๑. ชื่อกฎหมาย พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๕๙๙			
โทษปรับเป็นพินัย จำนวน ๒๒+๑ มาตรา	ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ให้ใช้การพิจารณาความผิด จำนวน ๒๓ มาตรา	ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามมาตรา ๑๔	หมายเหตุ ตามบัญชี ๑ ท้ายฯ
มาตรา ๖๙ บัญญัติว่า ให้นำความในมาตรา ๓๑ ถึงมาตรา ๔๒ มาใช้บังคับแก่บุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินกิจการของสมาคมหรือมูลนิธิด้วย โดยอนุโลม		๑. เจ้าพนักงานปกครอง หรือนิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่ง ระดับชำนาญการขึ้นไป ใน สังกัดสำนักงานการสอบสวน และนิติการ กรมการ ปกครอง สำหรับใน กรุงเทพมหานคร ๒. เจ้าพนักงานปกครอง หรือนิติกร ซึ่งดำรง ตำแหน่งระดับชำนาญการ ขึ้นไป ในสังกัดที่ทำการ ปกครองจังหวัด เฉพาะใน พื้นที่ของตน สำหรับใน จังหวัดอื่น	(ลำดับที่ ๒๙) ประกาศ มท. ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๕ ก.ย. ๒๕๖๖
(๑.๑) <u>มาตรา ๓๒</u> ประกอบมาตรา ๖๙ บัญญัติว่า ผู้ชำระบัญชีใดของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้าง หุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัทจำกัด ไม่กระทำให้ตามมาตรา ๑๒๕๓ แห่ง ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีความผิดทางพินัยต้องชำระ ค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินแปดหมื่นบาท	(๑.๑.๑) มาตรา ๑๒๕๓ บัญญัติว่า ภายในสิบสี่วันนับแต่ได้เลิกห้างเลิกบริษัท หรือถ้าศาลได้ตั้งผู้ชำระบัญชिनับแต่วันที่ศาลตั้ง ผู้ชำระบัญชี ต้องกระทำให้ดังจะกล่าวต่อไปนี้ คือ (๑) บอกกล่าวแก่ประชาชนโดยประกาศ โฆษณาในหนังสือพิมพ์แห่งท้องที่อย่างน้อยหนึ่งคราวว่าห้าง หุ้นส่วนหรือบริษัทนั้นได้เลิกกันแล้วและให้ผู้เป็นเจ้าของ ทั้งหลายยื่นคำทวงหนี้แก่ผู้ชำระบัญชี (๒) ส่งคำบอกกล่าวอย่างเดียวกันเป็น จดหมายลงทะเบียนไปรษณีย์ไปยังเจ้าหน้าที่ทั้งหลายทุก ๆ คน บรรดามีชื่อปรากฏในสมุด บัญชีหรือเอกสารของห้างหรือ บริษัทนั้น		ไม่มี ผู้รักษาการ ให้นำ ป.พ.พ. มา บังคับใช้โดยอนุโลม มท. เป็นผู้รักษาการ หน่วยงานที่ รับผิดชอบ ๑. กรมพัฒนาธุรกิจ การค้า ๒. กรมการปกครอง (สน.สก. สรร.๒) (นรม.กำหนด)
(๑.๒) <u>มาตรา ๓๓</u> ประกอบมาตรา ๖๙ บัญญัติว่า ผู้ชำระบัญชีใดของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้าง หุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัทจำกัด ไม่จดทะเบียนตามมาตรา ๑๒๕๔ มาตรา ๑๒๕๘ มาตรา ๑๒๖๒ หรือมาตรา ๑๒๗๐ วรรคสอง แห่ง ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีความผิดทางพินัยต้องชำระ ค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าหมื่นบาท	(๑.๒.๑) มาตรา ๑๒๕๔ บัญญัติว่า การเลิกหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้น ผู้ชำระบัญชี ต้องนำบอกให้จดทะเบียนภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่เลิกกัน และในการนี้ต้องระบุชื่อผู้ชำระบัญชีทุก ๆ คนให้จด ลงทะเบียนไว้ด้วย (๑.๒.๒) มาตรา ๑๒๕๘ บัญญัติว่า		

	<p>เมื่อมีการเปลี่ยนตัวผู้ชำระบัญชีใหม่ครั้งใด ผู้ชำระบัญชีต้องนำความจดทะเบียนภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ได้เปลี่ยนตัวกันนั้น</p>		
	<p>(๑.๒.๓) มาตรา ๑๒๖๒ บัญญัติว่า</p>		
	<p>ถ้ามีมติของที่ประชุมใหญ่หรือคำบังคับของศาลให้อำนาจผู้ชำระบัญชีให้ทำการแยกกันได้ ท่านว่าต้องนำความจดทะเบียนภายในสิบสี่วันนับแต่วันลงมติหรือออกคำบังคับนั้น</p>		
	<p>(๑.๒.๔) มาตรา ๑๒๗๐ วรรคสอง บัญญัติว่า</p>		
	<p>เมื่อที่ประชุมใหญ่ได้ให้อนุมัติรายงานนั้นแล้ว ผู้ชำระบัญชีต้องนำข้อความที่ได้ประชุมกันนั้นไปจดทะเบียนภายในสิบสี่วันนับแต่วันประชุม เมื่อได้จดทะเบียนแล้วดังนี้ให้ถือว่าเป็นที่สุดแห่งการชำระบัญชี</p>		
<p>(๑.๓) <u>มาตรา ๓๔ ประกอบมาตรา ๖๙</u> บัญญัติว่า</p>	<p>(๑.๓.๑) มาตรา ๑๒๖๖ บัญญัติว่า</p>		
<p>มาตรา ๓๔ ผู้ชำระบัญชีใดของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัทจำกัด ไม่ร้องขอต่อศาลตาม</p>	<p>ถ้าผู้ชำระบัญชีมาพิจารณาเห็นว่า เมื่อเงินลงทุนหรือเงินค่าหุ้นได้ใช้เสร็จหมดแล้ว สินทรัพย์ก็ยังไม่พอกับหนี้สินไซ้ ผู้ชำระบัญชีต้องร้องขอต่อศาลทันที เพื่อให้</p>		
<p>มาตรา ๑๒๖๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าหมื่นบาท</p>	<p>ออกคำสั่งว่าห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้นล้มละลาย</p>		
<p>(๑.๔) <u>มาตรา ๓๕ ประกอบมาตรา ๖๙</u> บัญญัติว่า</p>	<p>(๑.๔.๑) มาตรา ๑๒๕๕ บัญญัติว่า</p>		
<p>ผู้ชำระบัญชีใดของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัทจำกัด</p>	<p>ผู้ชำระบัญชีต้องทำบัญชีขึ้นโดยเร็วที่สุดที่เป็นวิสัยจะทำได้ ส่งให้ผู้สอบบัญชีตรวจสอบลงสำคัญว่าถูกต้อง แล้วต้องเรียกประชุมใหญ่</p>		
<p>(๑) ไม่ทำบัญชี หรือไม่เรียกประชุมใหญ่ตาม</p>	<p>(๑.๔.๒) มาตรา ๑๒๖๗ บัญญัติว่า</p>		
<p>มาตรา ๑๒๕๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์</p>	<p>ผู้ชำระบัญชีต้องทำรายงานยื่นไว้ ณ หอทะเบียนทุกกระยะสามเดือนครั้งหนึ่งว่าได้จัดการไปอย่างไรบ้าง แสดงให้เห็นความเป็นไปของผู้ชำระบัญชีที่ชำระอยู่นั้น</p>		
<p>(๒) ไม่ทำรายงาน หรือไม่เปิดเผยรายงานตาม</p>	<p>และรายงานนี้ให้เปิดเผยแก่ผู้เป็นหุ้นส่วนและผู้ถือหุ้น และเจ้าหน้าที่ทั้งหลายตรวจดูได้โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม</p>		
<p>มาตรา ๑๒๖๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์</p>			
<p>(๓) ไม่ทำรายงาน ไม่เรียกประชุมใหญ่ หรือไม่</p>			
<p>ชี้แจงกิจการตามมาตรา ๑๒๗๐ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมาย</p>			
<p>แพ่งและพาณิชย์ หรือ</p>			

<p>(๔) ไม่มอบบัญชีและเอกสารตามมาตรา ๑๒๗๑ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าหมื่นบาท</p>	<p>(๑.๔.๓) มาตรา ๑๒๗๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่อการชำระบัญชีกิจการของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทสำเร็จลง ผู้ชำระบัญชีต้องทำรายงานการชำระบัญชีแสดงว่า การชำระบัญชีนั้นได้ดำเนินไปอย่างไร และได้จัดการทรัพย์สินของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้นไปประการใดแล้วให้เรียกประชุมใหญ่เพื่อเสนอรายงานนั้น และชี้แจงกิจการต่อที่ประชุม</p>		
<p>(๑.๕) <u>มาตรา ๓๖ ประกอบมาตรา ๖๕</u> บัญญัติว่า ผู้ชำระบัญชีใดของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัทจำกัด ไม่เรียกประชุมใหญ่ ไม่ทำรายงานหรือไม่แถลงตามมาตรา ๑๒๖๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p>	<p>(๑.๕.๑) มาตรา ๑๒๖๘ บัญญัติว่า ถ้าการชำระบัญชีนั้นยังคงทำอยู่โดยกาลกว่าปีหนึ่งขึ้นไป ผู้ชำระบัญชีต้องเรียกประชุมใหญ่ในเวลานั้นปีทุกปีนับแต่เริ่มทำการชำระบัญชี และต้องทำรายงานยื่นที่ประชุมว่าได้จัดการไปอย่างไรบ้าง ทั้งแถลงให้ทราบความเป็นไปแห่งบัญชีโดยละเอียด</p>		
<p>(๑.๖) <u>มาตรา ๓๗ ประกอบมาตรา ๖๕</u> บัญญัติว่า ผู้ชำระบัญชีใดของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัทจำกัด แบ่งคืนทรัพย์สินโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๖๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองหมื่นบาท</p>	<p>(๑.๖.๑) มาตรา ๑๒๖๙ บัญญัติว่า อันทรัพย์สินของห้างหุ้นส่วนหรือของบริษัทนั้น จะแบ่งคืนให้แก่ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นได้แต่เพียงเท่าที่ไม่ต้องเอาไว้ใช้ในการชำระหนี้ของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทเท่านั้น</p>		
<p>(๑.๗) <u>มาตรา ๓๘ ประกอบมาตรา ๖๕</u> บัญญัติว่า กรรมการ หรือผู้ชำระบัญชีของบริษัท จำกัดโดยทุจริต แสดงออกซึ่งความเท็จ หรือปกปิดความจริงต่อที่ประชุมใหญ่ในเรื่องฐานะการเงินของบริษัทนั้น มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าหมื่นบาท</p>			

<p>(๑.๘) มาตรา ๓๘/๑ ประกอบมาตรา ๖๙ บัญญัติว่า ผู้ใดใช้ชื่อของห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วน จำกัดหรือบริษัทจำกัดที่ถูกขีดชื่อออกจากทะเบียนแล้วในการ ประกอบกิจการค้า เพื่อให้ประชาชน เข้าใจว่าห้างหุ้นส่วนจด ทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัดนั้นยังมิได้ถูกขีดชื่อมี ความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าหมื่นบาท และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งพันบาทจนกว่าจะได้เลิกใช้</p>			
<p>(๑.๙) มาตรา ๔๑ ประกอบมาตรา ๖๙ บัญญัติว่า บุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของห้างหุ้นส่วนจด ทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัทจำกัด กระทำการหรือไม่ กระทำการเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มี ควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย เพื่อตนเองหรือผู้อื่นอันเป็นการเสียหายแก่นิติบุคคลดังกล่าว มี ความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าหมื่นบาท</p>			
<p>(๑.๑๐) มาตรา ๔๙ บัญญัติว่า ผู้ใดใช้คำว่า “สมาคม” ประกอบกับชื่อ ในดวงตรา ป้ายชื่อ จดหมาย ใบแจ้งความ หรือเอกสารอย่างอื่นเกี่ยวกับธุรกิจ โดยมิได้เป็นสมาคมที่ได้จดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและ พาณิชย์ หรือตามกฎหมายอื่น เว้นแต่เป็นการใช้ในการขอจด ทะเบียนเกี่ยวกับการตั้งสมาคมหรือในการแปลอักษรต่างประเทศ เป็นอักษรไทยโดยมีอักษรต่างประเทศกำกับไว้ด้วย มีความผิดทาง พินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองหมื่นบาทและชำระ ค่าปรับเป็นพินัยอีกวันละไม่เกินห้าร้อยบาท จนกว่าจะได้เลิกใช้</p>			
<p>(๑.๑๑) มาตรา ๕๑ บัญญัติว่า ผู้ใดเป็นสมาชิกของคณะบุคคลใดที่ใช้ชื่อว่าสมาคม โดยรู้ว่าเป็นสมาคมที่มีได้จดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่ เกินหนึ่งหมื่นบาท</p>			

<p>(๑.๑๒) มาตรา ๕๒ บัญญัติว่า สมาคมใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองหมื่นบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกวันละไม่เกินห้าร้อยบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง</p>	<p>(๑.๑๒.๑) มาตรา ๘๐ บัญญัติว่า สมาคมต้องใช้ชื่อซึ่งมีคำว่า “สมาคม” ประกอบกับชื่อของสมาคม</p>		
<p>(๑.๑๓) มาตรา ๕๓ บัญญัติว่า สมาคมใดมิได้จดทะเบียนข้อบังคับที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมต่อนายทะเบียนภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๘๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p>	<p>(๑.๑๓.๑) มาตรา ๘๔ บัญญัติว่า การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับของสมาคมจะกระทำได้อีกแต่โดยมติของที่ประชุมใหญ่ และสมาคมต้องนำข้อบังคับที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมไปจดทะเบียนต่อนายทะเบียนแห่งท้องที่ที่สำนักงานใหญ่ของสมาคมตั้งอยู่ภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ได้ลงมติและให้นำความในมาตรา ๘๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม เมื่อนายทะเบียนได้จดทะเบียนแล้วให้มีผลใช้บังคับได้</p>		
<p>(๑.๑๔) มาตรา ๕๔ บัญญัติว่า สมาคมใดมิได้จดทะเบียนการแต่งตั้งหรือเปลี่ยนแปลงกรรมการของสมาคมต่อนายทะเบียนภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๘๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p>	<p>(๑.๑๔.๑) มาตรา ๘๕ บัญญัติว่า การแต่งตั้งกรรมการของสมาคมขึ้นใหม่ทั้งชุดหรือการเปลี่ยนแปลงกรรมการของสมาคม ให้กระทำตามข้อบังคับของสมาคม และสมาคมต้องนำไปจดทะเบียนต่อนายทะเบียนแห่งท้องที่ที่สำนักงานใหญ่ของสมาคมตั้งอยู่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการแต่งตั้งหรือเปลี่ยนแปลงกรรมการของสมาคม ถ้านายทะเบียนเห็นว่ากรรมการของสมาคมตามวรรคหนึ่งผู้ใดมีฐานะหรือความประพฤติไม่เหมาะสมในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสมาคม นายทะเบียนจะไม่รับจดทะเบียนกรรมการของสมาคมผู้นั้นก็ได้ ในกรณีที่นายทะเบียนไม่รับจดทะเบียนกรรมการของสมาคม นายทะเบียนต้องแจ้งเหตุผลที่ไม่รับจดทะเบียนให้สมาคมทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ยื่นคำขอจดทะเบียน และให้นำความในมาตรา ๘๒ วรรคสี่และวรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>		

	<p>ในระหว่างที่ยังไม่มีการจดทะเบียน กรรมการของสมาคมชุดใหม่ ถ้าข้อบังคับของสมาคมมิได้ กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้กรรมการของสมาคมชุดเดิม ปฏิบัติหน้าที่กรรมการของสมาคมต่อไปจนกว่าจะได้มีการ จดทะเบียนกรรมการของสมาคมชุดใหม่</p>		
<p>(๑.๑๕) มาตรา ๕๕ บัญญัติว่า สมาคมใดไม่ยอมให้สมาชิกของสมาคมตรวจตรา กิจการและทรัพย์สินของสมาคมตามมาตรา ๘๘ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับ เป็นพินัยไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p>	<p>(๑.๑๕.๑) มาตรา ๘๘ บัญญัติว่า สมาชิกของสมาคมมีสิทธิที่จะตรวจตรา กิจการและทรัพย์สินของสมาคมในระหว่างเวลาทำการของ สมาคมได้</p>		
<p>(๑.๑๖) มาตรา ๕๗ บัญญัติว่า ในกรณีที่คณะกรรมการของสมาคมไม่แจ้งการเลิก สมาคมต่อนายทะเบียนภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๑๐๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กรรมการของ สมาคมนั้นมีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกิน คนละหนึ่งหมื่นบาท เว้นแต่กรรมการผู้ใดของสมาคมนั้นจะพิสูจน์ ได้ว่าการที่มีได้แจ้งนั้น มิได้เกิดจากการกระทำของตน</p>	<p>(๑.๑๖.๑) มาตรา ๑๐๕ บัญญัติว่า เมื่อสมาคมมีเหตุต้องเลิกตามมาตรา ๑๐๑ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ให้คณะกรรมการของสมาคมที่อยู่ใน ตำแหน่งขณะมีการเลิกสมาคมแจ้งการเลิกสมาคมต่อนาย ทะเบียนภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่มีการเลิกสมาคม ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึง ที่สุดให้สมาคมล้มละลายตามมาตรา ๑๐๑ (๕) หรือมีคำสั่ง ถึงที่สุดให้เลิกสมาคมตามมาตรา ๑๐๔ ให้ศาลแจ้งคำ พิพากษาหรือคำสั่งดังกล่าวให้นายทะเบียนทราบด้วย ให้นายทะเบียนประกาศการเลิกสมาคมใน ราชกิจจานุเบกษา</p>		
<p>(๑.๑๗) มาตรา ๕๙ บัญญัติว่า ผู้ใดยังขึ้นแสดงตนเป็นกรรมการหรือสมาชิกของ สมาคมโดยรู้หรือนายทะเบียนถอนชื่อสมาคมนั้นออกจาก ทะเบียนแล้วตามมาตรา ๑๐๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและ พาณิชย์หรือศาลได้สั่งให้เลิกสมาคมแล้วตามมาตรา ๑๐๔ แห่ง ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีความผิดทางพินัยต้องชำระ ค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองหมื่นบาท</p>	<p>(๑.๑๗.๑) มาตรา ๑๐๒ บัญญัติว่า ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งถอนชื่อสมาคม ออกจากทะเบียนได้ในกรณีดังต่อไปนี้ (๑) เมื่อปรากฏในภายหลังการจดทะเบียน ว่า วัตถุประสงค์ของสมาคมขัดต่อกฎหมายหรือศีลธรรมอัน ดีของประชาชน หรืออาจเป็นภัยอันตรายต่อความสงบสุข ของประชาชนหรือความมั่นคงของรัฐ และนายทะเบียนได้</p>		

	<p>สั่งให้แก้ไขแล้วแต่สมาคมไม่ปฏิบัติตามภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด</p> <p>(๒) เมื่อปรากฏว่าการดำเนินกิจการของสมาคมขัดต่อกฎหมายหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจเป็นภัยอันตรายต่อความสงบสุขของประชาชนหรือความมั่นคงของรัฐ</p> <p>(๓) เมื่อสมาคมหยุดดำเนินกิจการติดต่อกันตั้งแต่สองปีขึ้นไป</p> <p>(๔) เมื่อปรากฏว่าสมาคมให้หรือปล่อยให้บุคคลอื่นซึ่งมิใช่กรรมการของสมาคมเป็นผู้ดำเนินกิจการของสมาคม</p> <p>(๕) เมื่อสมาคมมีสมาชิกเหลือน้อยกว่าสิบคนมาเป็นเวลาติดต่อกันกว่าสองปี</p>		
<p>(๑.๑๘) มาตรา ๖๐ บัญญัติว่า</p> <p>ผู้ใดใช้คำว่า “มูลนิธิ” ประกอบกับชื่อ ในดวงตรา ป้ายชื่อ จดหมาย ใบแจ้งความ หรือเอกสารอย่างอื่นเกี่ยวกับธุรกิจ โดยมีได้เป็นมูลนิธิที่ได้จดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เว้นแต่เป็นการใช้ในการขอจดทะเบียนเกี่ยวกับการตั้งมูลนิธิ หรือในการแปลอักษรต่างประเทศเป็นอักษรไทยโดยมีอักษรต่างประเทศกำกับไว้ด้วย มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองหมื่นบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกวันละไม่เกินห้าร้อยบาทจนกว่าจะได้เลิกใช้</p>	<p>(๑.๑๗.๒) มาตรา ๑๐๔ บัญญัติว่า</p> <p>เมื่อมีกรณีตามมาตรา ๑๐๒ ผู้มีส่วนได้เสียอาจร้องขอให้นายทะเบียนถอนชื่อสมาคมออกจากทะเบียนได้ ถ้านายทะเบียนไม่ปฏิบัติตามคำร้องขอโดยไม่แจ้งเหตุผลให้ผู้ร้องขอทราบภายในเวลาอันสมควร หรือนายทะเบียนได้แจ้งเหตุผลให้ทราบแล้วแต่ผู้ร้องขอไม่พอใจในเหตุผลดังกล่าว ผู้ร้องขอนั้นจะร้องขอต่อศาลให้สั่งเลิกสมาคมนั้นเสียก็ได้</p>		

<p>(๑.๑๙) มาตรา ๖๒ บัญญัติว่า มุลนิธิใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองหมื่นบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกวันละไม่เกินห้าร้อยบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง</p>	<p>(๑.๑๙.๑) มาตรา ๑๑๓ บัญญัติว่า มุลนิธิต้องใช้ชื่อซึ่งมีคำว่า “มูลนิธิ” ประกอบกับชื่อของมูลนิธิ</p>		
<p>(๑.๒๐) มาตรา ๖๓ บัญญัติว่า มุลนิธิใดมิได้จดทะเบียนการแต่งตั้งหรือเปลี่ยนแปลงกรรมการของมูลนิธิต่อนายทะเบียนภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๑๒๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p>	<p>(๑.๒๐.๑) มาตรา ๑๒๕ บัญญัติว่า การแต่งตั้งกรรมการของมูลนิธิขึ้นใหม่ทั้งชุดหรือการเปลี่ยนแปลงกรรมการของมูลนิธิ ให้กระทำตามข้อบังคับของมูลนิธิ และมูลนิธิต้องนำไปจดทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการแต่งตั้งหรือเปลี่ยนแปลงกรรมการของมูลนิธิ</p> <p>ถ้านายทะเบียนเห็นว่ากรรมการของมูลนิธิตามวรรคหนึ่งผู้ใดมีฐานะหรือความประพฤติไม่เหมาะสมในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมูลนิธิ นายทะเบียนจะไม่รับจดทะเบียนกรรมการของมูลนิธิผู้นั้นก็ได้ ในกรณีที่นายทะเบียนไม่รับจดทะเบียนกรรมการของมูลนิธิ นายทะเบียนต้องแจ้งเหตุผลที่ไม่รับจดทะเบียนให้มูลนิธิทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ยื่นคำขอจดทะเบียน และให้นำความในมาตรา ๑๑๕ วรรคสี่และวรรคห้ามาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>ในกรณีที่กรรมการของมูลนิธิพ้นจากตำแหน่งและไม่มีกรรมการของมูลนิธิเหลืออยู่ หรือกรรมการของมูลนิธิที่เหลืออยู่ไม่สามารถดำเนินการตามหน้าที่ได้ ถ้าข้อบังคับของมูลนิธิมิได้กำหนดการปฏิบัติหน้าที่ไว้เป็นอย่างอื่น ให้กรรมการของมูลนิธิที่พ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่กรรมการของมูลนิธิต่อไปจนกว่านายทะเบียนจะได้แจ้งการรับจดทะเบียนกรรมการของมูลนิธิที่ตั้งใหม่</p>		

	<p>กรรมการของมูลนิธิที่พ้นจากตำแหน่ง เพราะถูกถอดถอนโดยคำสั่งศาลตามมาตรา ๑๒๙ จะปฏิบัติหน้าที่ตามวาระสามไม่ได้</p>		
<p>(๑.๒๑) มาตรา ๖๔ บัญญัติว่า มูลนิธิใดมิได้จดทะเบียนข้อบังคับที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมต่อนายทะเบียนภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๑๒๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p>	<p>(๑.๒๑.๑) มาตรา ๑๒๖ บัญญัติว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๑๒๗ ให้คณะกรรมการของมูลนิธิเป็นผู้มีอำนาจแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับของมูลนิธิ แต่ถ้าข้อบังคับของมูลนิธิได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการแก้ไขเพิ่มเติมไว้ การแก้ไขเพิ่มเติมต้องเป็นไปตามที่ข้อบังคับกำหนด และให้มูลนิธินำข้อบังคับที่แก้ไขเพิ่มเติมนั้นไปจดทะเบียนต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการของมูลนิธิได้แก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับของมูลนิธิและให้นำความในมาตรา ๑๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>		
<p>(๑.๒๒) มาตรา ๖๗ บัญญัติว่า ในกรณีที่คณะกรรมการของมูลนิธิไม่แจ้งการเลิกมูลนิธิต่อนายทะเบียนภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๑๓๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กรรมการของมูลนิธินั้นมีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินคนละหนึ่งหมื่นบาท เว้นแต่กรรมการผู้ใดของมูลนิธินั้นจะพิสูจน์ได้ว่าการที่มิได้แจ้งนั้น มิได้เกิดจากการกระทำของตน</p>	<p>(๑.๒๒.๑) มาตรา ๑๓๒ บัญญัติว่า เมื่อมูลนิธิมีเหตุต้องเลิกตามมาตรา ๑๓๐ (๑) (๒) หรือ (๓) แล้ว ให้คณะกรรมการของมูลนิธิที่อยู่ในตำแหน่งขณะมีการเลิกมูลนิธิแจ้งการเลิกมูลนิธิต่อนายทะเบียนภายในสิบวันนับแต่วันที่มีการเลิกมูลนิธิ ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดให้มูลนิธิล้มละลายตามมาตรา ๑๓๐ (๔) หรือมีคำสั่งถึงที่สุดให้เลิกมูลนิธิตามมาตรา ๑๓๑ ให้ศาลแจ้งคำพิพากษาหรือคำสั่งดังกล่าวให้นายทะเบียนทราบด้วย ให้นายทะเบียนประกาศการเลิกมูลนิธิในราชกิจจานุเบกษา</p>		

๒. ชื่อกฎหมาย พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔

โทษปรับเป็นพินัย จำนวน ๑ มาตรา	ฐานความผิด จำนวน ๔ ฐานความผิด/มาตรา	ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามมาตรา ๑๔	หมายเหตุ ตามบัญชี ๑ ท้ายฯ
<p>(๒.๑) มาตรา ๑๒ ทวิ บัญญัติว่า ผู้รับใบอนุญาตผู้ใด ทำการขายทอดตลาดหรือค้าของเก่า โดยใบอนุญาตขาดอายุหรือทำการขายทอดตลาดหรือค้าของเก่าโดยไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๖ ทวิ มาตรา ๗ มาตรา ๘ (ก) (ข) (ฅ) หรือ มาตรา ๑๓ หรือฝ่าฝืนกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองพันบาท</p>	<p>(๒.๑.๑) มาตรา ๖ ทวิ บัญญัติว่า ใบอนุญาตประกอบการอาชีพขายทอดตลาดหรือค้าของเก่า หากสูญหายไปในกรณีใดก็ตาม ให้ผู้รับใบอนุญาตไปขอรับใบแทนใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตภายในระยะเวลาเจ็ดวันนับแต่วันสูญหาย</p> <p>(๒.๑.๒) มาตรา ๗ บัญญัติว่า ผู้ทอดตลาดต้อง</p> <p>(ก) แสดงคำแจ้งความแห่งการขายทุกคราวไว้ ณ สถานที่ขายให้เห็นได้แจ้ง</p> <p>(ข) อยู่ ณ ที่ขายในเวลาขายทอดตลาดและพร้อมที่จะแสดงใบอนุญาตต่อนายตรวจ เมื่อเรียกตรวจ</p> <p>(ค) มีสมุดบัญชีสำหรับการขายทุกคราว และจดรายการข้อสำคัญทั้งปวงแห่งการขายนั้น ๆ ลงไว้</p> <p>(ฅ) แจ้งวันและสถานที่ขายให้นายตรวจทราบล่วงหน้าอย่างน้อยสามวันเต็ม</p> <p>(ง) แสดงนามของตนและคำว่า “ผู้ทอดตลาด” ไว้เหนือประตูชั้นนอกแห่งสำนักงาน</p> <p>เพื่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน ถ้านายตรวจประสงค์จะทราบรายการข้อสำคัญอันเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ขายและได้มีหนังสือแสดงความประสงค์นี้แล้ว ท่านว่าผู้ทอดตลาดต้องบอกรายการที่ประสงค์นั้น</p>	<p>๑. เจ้าพนักงานปกครอง หรือนิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป สังกัดสำนักงานการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง สำหรับใน กรุงเทพมหานคร</p> <p>๒. นายอำเภอ หรือ ปลัดอำเภอ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป เฉพาะในพื้นที่ของตน สำหรับในจังหวัดอื่น</p>	<p>(ลำดับที่ ๓๖)</p> <p>ประกาศ มท. ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๗ ก.ค. ๒๕๖๖</p>

	<p>(๒.๑.๓) มาตรา ๘ บัญญัติว่า ผู้ค้าของเก่า ต้อง (ก) แสดงนามของตนและคำว่า ผู้ค้าของเก่าไว้ ณ ที่ทำการค้าของตน พร้อมทั้งใบอนุญาตในที่อันเห็นได้แจ้ง (ข) มีสมุดบัญชีสำหรับการค้าของตนและจดรายการข้อสำคัญทั้งปวงแห่งการค้าลงไว้ทุกราย สมุดบัญชีตามที่กล่าวนี้ต้องทำตามแบบและนำมาให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตลงนามและประทับตรา ก่อนทุกเล่ม (ง) ทำเลขลำดับเป็นเครื่องหมายปิดไว้ที่ของให้ตรงกับเลขลำดับในสมุดบัญชีเพื่อสะดวกในการสำรวจ</p>		
<p>(๒.๑.๔) มาตรา ๑๓ บัญญัติว่า ในระหว่างตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก นายตรวจและเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีตั้งให้มีหน้าที่ควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า ชอบที่จะเข้าตรวจใบอนุญาต สมุดบัญชี และทรัพย์สินของในร้านค้าได้ ผู้รับใบอนุญาตต้องนำใบอนุญาต สมุด บัญชี และทรัพย์สินของตามที่เรียกตรวจ ออกให้ตรวจโดยทันที</p> <p>*** และ/หรือหากฝ่าฝืนกฎกระทรวงที่ออกตาม พ.ร.บ. นี้</p>			

๓. ชื่อกฎหมาย พระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๙๓

โทษปรับเป็นพินัย จำนวน ๑ มาตรา	ฐานความผิด จำนวน ๓ ฐานความผิด/มาตรา	ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามมาตรา ๑๔	หมายเหตุ ตามบัญชี ๑ ท้ายฯ
<p>(๓.๑) มาตรา ๙ วรรคแรก บัญญัติว่า</p> <p>ผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา ๔ มาตรา ๕ หรือ คำสั่งของเจ้าพนักงานที่สั่ง ตามความในมาตรา ๖ มีความผิดทางพินัยต้องชำระ ค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสอง ร้อยบาท และให้พนักงาน เจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งเพิก ถอนใบอนุญาตได้ด้วย</p>	<p>(๓.๑.๑) มาตรา ๔ บัญญัติว่า</p> <p>ผู้ที่จะทำการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงด้วยกำลังไฟฟ้า จะต้อง ขอรับอนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงทำการโฆษณาได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับอนุญาต และให้มี อำนาจกำหนด เงื่อนไขลงในใบอนุญาตว่าด้วยเวลา สถานที่และเครื่องอุปกรณ์ขยาย เสียงและผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติ ตามเงื่อนไขที่กำหนดนั้น</p>	<p>๑. ผู้อำนวยการสำนักการสอบสวน และนิติการ กรมการปกครอง ผู้อำนวยการ ส่วน หัวหน้ากลุ่มงาน เจ้าพนักงาน ปกครอง หรือนิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่ง ระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัดสำนัก การสอบสวนและนิติการ กรมการ ปกครอง ในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร</p> <p>๒. ข้าราชการตำรวจ ซึ่งดำรงตำแหน่ง สารวัตรหรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป ใน สังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำหรับใน กรุงเทพมหานคร</p> <p>๓. นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ซึ่ง ดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจ ซึ่งดำรงตำแหน่ง สารวัตรหรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป ใน สังกัดตำรวจภูธรภาค ๑ - ๙ สำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ เฉพาะในเขตอำนาจ ของตน สำหรับในจังหวัดอื่น</p>	<p>(ลำดับที่ ๓๘)</p> <p>นรม. มท.</p> <p>ประกาศ สนร. และ มท. ใน ราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๓๑ ต.ค. ๒๕๖๖</p>
	<p>(๓.๑.๒) มาตรา ๕ บัญญัติว่า</p> <p>ใบอนุญาตที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ออกให้แก่ผู้ทำการโฆษณาตาม ความในพระราชบัญญัตินี้ให้คุ้มครองถึงผู้ใช้เสียงและผู้ควบคุมเครื่องขยายเสียง ในการ โฆษณา และบุคคลเช่นนี้ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาตด้วย</p>		
	<p>(๓.๑.๓) มาตรา ๖ บัญญัติว่า</p> <p>พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีอำนาจสั่งผู้ใช้เสียงหรือผู้ควบคุมเครื่อง ขยายเสียงให้ลดเสียงลงได้เมื่อปรากฏว่าเสียงที่โฆษณานั้นก่อความรำคาญแก่ ประชาชน</p> <p>ถ้าการโฆษณากระทำผิดเงื่อนไขในใบอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ของเจ้าพนักงานที่สั่งตามความในวรรคก่อน ให้เจ้าพนักงานดังกล่าวมีอำนาจสั่งให้ หยุดโฆษณาได้</p>		

๔. ชื่อกฎหมาย พระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗

โทษปรับเป็นพินัย จำนวน ๑ มาตรา	ฐานความผิด จำนวน ๓ มาตรา	ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามมาตรา ๑๔	หมายเหตุ ตามบัญชี ๑ ท้ายฯ
<p>(๔.๑) มาตรา ๑๘ บัญญัติว่า ผู้ใดทำผิดเงื่อนไขในการอนุญาต ซึ่งคณะกรรมการควบคุมการเรียไรกำหนด ตามมาตรา ๙ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่กำหนดตามมาตรา ๑๐ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งร้อยบาท</p>	<p>(๔.๑.๑) มาตรา ๙ บัญญัติว่า เมื่อมีผู้ขอรับอนุญาตตามมาตรา ๖ คณะกรรมการควบคุมการเรียไรมีอำนาจสั่งไม่อนุญาต หรือสั่งอนุญาตโดยกำหนดเงื่อนไข (๑) จำนวนเงินหรือทรัพย์สินอื่นอย่างสูงที่ให้เรียไรได้ (๒) เขตหรือสถานที่และเวลาที่อนุญาตให้ทำการเรียไร (๓) วิธีการเก็บรักษาและทำบัญชีเงิน หรือทรัพย์สินที่เรียไรได้ (๔) วิธีการเรียไร ในกรณีที่สั่งอนุญาต ให้คณะกรรมการกำหนดวันสิ้นอายุแห่งใบอนุญาตไว้ด้วย และในกรณีที่สั่งไม่อนุญาต ให้แจ้งและแสดงเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบ</p>	<p>๑. เจ้าพนักงานปกครองหรือนิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัดสำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง สำหรับในกรุงเทพมหานคร ๒. นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป เฉพาะในพื้นที่ของตนสำหรับในจังหวัดอื่น</p>	<p>(ลำดับที่ ๓๙) ประกาศ มท. ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๗ ก.ค. ๒๕๖๖</p>
	<p>(๔.๑.๒) มาตรา ๑๐ บัญญัติว่า เมื่อมีผู้ขอรับอนุญาตตามมาตรา ๘ ให้นำความในมาตรา ๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้าสั่งไม่อนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งและแสดงเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในกำหนดสิบวัน นับแต่วันได้รับคำร้องขอ ในกรณีที่สั่งไม่อนุญาต ผู้ขออนุญาตมีสิทธิยื่นอุทธรณ์คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันได้ทราบคำสั่งไม่อนุญาต การยื่นอุทธรณ์ในจังหวัดพระนครและธนบุรีให้ยื่นต่อคณะกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งขึ้น ในจังหวัดอื่นให้ยื่นต่อคณะกรรมการจังหวัด คำชี้ขาดของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการจังหวัด แล้วแต่กรณี ให้เป็นที่สิ้นสุด</p>		
	<p>(๔.๑.๓) มาตรา ๑๒ บัญญัติว่า บุคคลผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการเรียไรต้องมีใบอนุญาตติดตัวอยู่ในขณะทำการเรียไร และต้องให้เจ้าหน้าที่หรือบุคคลผู้ประสงค์จะเข้าส่วนในการเรียไรตรวจดู เมื่อเจ้าหน้าที่หรือบุคคลนั้นเรียกร้อง ในกรณีการเรียไรซึ่งได้รับอนุญาตให้จัดทำประจำที่ ผู้รับอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ ณ ที่ทำการเรียไรให้เห็นได้โดยชัดเจน</p>		

๕. ชื่อกฎหมาย พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๖

โทษปรับเป็นพินัย จำนวน ๒ มาตรา	ฐานความผิด จำนวน ๕ มาตรา	ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามมาตรา ๑๔	หมายเหตุ ตามบัญชี ๑ ท้ายฯ
<p>(๕.๑) มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง บัญญัติว่า</p> <p>เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการขอมีบัตรตามมาตรา ๖ ผู้ซึ่งต้องมีบัตร ตามมาตรา ๕ ซึ่งมีอายุตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป หรือบุคคลซึ่งมีหน้าที่ยื่นคำขอมีบัตรแทนตาม มาตรา ๖ ฉ แล้วแต่กรณีไม่ยื่นขอมีบัตร มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็น พินัยไม่เกินหนึ่งร้อยบาท</p> <p>เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการขอมีบัตรใหม่ตามมาตรา ๖ ตรี วรรคหนึ่ง หรือการขอมีบัตรใหม่หรือขอเปลี่ยนบัตร ตามมาตรา ๖ จัตวา วรรคหนึ่ง ผู้ถือบัตรซึ่ง มีอายุตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป หรือบุคคลซึ่งมี หน้าที่ยื่นคำขอมีบัตรแทนตามมาตรา ๖ ฉ แล้วแต่กรณี ไม่ยื่นขอมีบัตรใหม่มีความผิด ทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกิน หนึ่งร้อยบาท</p>	<p>(๕.๑.๑) มาตรา ๕ บัญญัติว่า</p> <p>ผู้มีสัญชาติไทยซึ่งมีอายุตั้งแต่เจ็ดปีบริบูรณ์ แต่ไม่ เกินเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ และมีชื่อในทะเบียนบ้านต้องมีบัตรตามที่ กำหนดในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่ผู้ซึ่งได้รับการ ยกเว้นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ผู้ซึ่งได้รับการยกเว้นตามกฎหมายกระทรวงตามวรรค สอง ซึ่งมีบัตรประจำตัวตามกฎหมายอื่นให้ใช้บัตรประจำตัวนั้น แทนได้</p> <p>ผู้ซึ่งมีอายุเกินเจ็ดสิบปีและผู้ซึ่งได้รับการยกเว้น ตามกฎหมายกระทรวงจะขอมีบัตรก็ได้</p> <p>(๕.๑.๒) มาตรา ๖ บัญญัติว่า</p> <p>ผู้ซึ่งต้องมีบัตรตามมาตรา ๕ ให้ยื่นคำขอมีบัตรต่อ พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่</p> <p>(๑) วันที่อายุครบเจ็ดปีบริบูรณ์</p> <p>(๒) วันที่ได้สัญชาติไทย สำหรับผู้ไม่ได้สัญชาติไทย โดยการเกิด หรือได้กลับคืนสัญชาติไทยตามกฎหมายว่าด้วย สัญชาติ</p> <p>(๓) วันที่นายทะเบียนเพิ่มชื่อในทะเบียนบ้านตาม กฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร</p> <p>(๔) วันที่พ้นสภาพจากการได้รับการยกเว้น</p> <p>(๕.๑.๓) มาตรา ๖ ตรี วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า</p> <p>ผู้ถือบัตรต้องมีบัตรใหม่ โดยยื่นคำขอต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่บัตรเดิมหมดอายุ</p>	<p>๑. ผู้อำนวยการสำนักบริหารการ ทะเบียน ผู้อำนวยการสำนักการสอบสวน และนิติการ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการส่วน เจ้าพนักงานปกครอง หรือนิติกร ซึ่งดำรง ตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัด สำนักบริหารการทะเบียนหรือสำนักการ สอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง ใน ทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร</p> <p>๒. หัวหน้าศูนย์บริหารการทะเบียน ภาค หรือเจ้าพนักงานปกครอง ในสังกัด สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ ณ ศูนย์บริหารการทะเบียน ภาค เฉพาะในพื้นที่ของตน</p> <p>๓. ผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่า ราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด จำจังหวัด เจ้า พนักงานปกครอง และนิติกร ซึ่งดำรง ตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไปในสังกัดที่ ทำการปกครองจังหวัด เฉพาะในจังหวัด</p> <p>๔. นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ซึ่งดำรง ตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัดที่ ทำการปกครองอำเภอ เฉพาะในอำเภอ</p> <p>๕. ปลัดกรุงเทพมหานคร รองปลัด กรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการกอง ผู้อำนวยการส่วน</p>	<p>(ลำดับที่ ๘๑)</p> <p>ประกาศ มท. ใน ราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๔ ต.ค. ๒๕๒๖๖</p> <p>ประกาศ มท. (ฉบับที่ ๒) ใน ราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๙ เม.ย. ๒๕๖๗</p>

	<p>(๕.๑.๔) มาตรา ๖ จัตวา วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ถือบัตรต้องมีบัตรใหม่หรือเปลี่ยนบัตร แล้วแต่กรณี โดยยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่</p> <p>(๑) วันที่บัตรหายหรือถูกทำลาย (๒) วันที่บัตรชำรุดในสาระสำคัญ (๓) วันที่แก้ไขชื่อตัว ชื่อสกุล หรือชื่อตัวและชื่อสกุลในทะเบียนบ้าน</p>	<p>ผู้อำนวยการเขต ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขต หัวหน้ากลุ่มงาน หัวหน้าฝ่าย เจ้าพนักงานปกครอง เจ้าพนักงานเทคนิค หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นในสังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งรับผิดชอบการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวประชาชน และดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป เฉพาะพื้นที่ของตน สำหรับในกรุงเทพมหานคร</p> <p>๖. ปลัดเมืองพัทยา รองปลัดเมืองพัทยา หัวหน้าสำนักปลัดเมืองพัทยา ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการกอง ผู้อำนวยการส่วน หัวหน้ากลุ่มงาน หัวหน้าฝ่าย นักจัดการงานทะเบียนและบัตร นักจัดการงานเทคนิค หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นในสังกัดเมืองพัทยา ซึ่งรับผิดชอบการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวประชาชน และดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป เฉพาะในเมืองพัทยา</p> <p>๗. ปลัดเทศบาล รองปลัดเทศบาล หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการกอง ผู้อำนวยการส่วน หัวหน้ากลุ่มงาน หัวหน้าฝ่าย นักจัดการงานทะเบียนและบัตร นักจัดการงานเทคนิค หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นในสังกัดเทศบาล ซึ่งรับผิดชอบการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวประชาชน และดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป เฉพาะในเทศบาล</p>
<p>(๕.๒) มาตรา ๑๗ บัญญัติว่า ผู้ถือบัตรหรือใบรับหรือใบแทนใบรับซึ่งมีอายุตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป ผู้ใดไม่สามารถแสดงบัตรหรือใบรับหรือใบแทนใบรับ เมื่อเจ้าพนักงานตรวจบัตรขอตรวจ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองร้อยบาท”</p>	<p>(๕.๑.๕) มาตรา ๖ ฉ บัญญัติว่า การขอมีบัตรตามมาตรา ๖ และการขอมีบัตรใหม่หรือขอเปลี่ยนบัตรตามมาตรา ๖ จัตวา ของผู้มีอายุไม่ถึงสิบห้าปี ให้เป็นหน้าที่ของบิดา มารดา ผู้ปกครองหรือบุคคล ซึ่งรับดูแลผู้นั้นอยู่เป็นผู้ยื่นคำขอ แต่ไม่เป็นการตัดสิทธิบุคคลนั้นที่จะยื่นคำขอด้วยตนเอง</p>	

๖. ชื่อกฎหมาย พระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗

โทษปรับเป็นพินัย จำนวน ๑ มาตรา	ฐานความผิด จำนวน ๕ ฐานความผิด/มาตรา	ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามมาตรา ๑๔	หมายเหตุ ตามบัญชี ๑ ท้ายฯ
<p>(๖.๑) มาตรา ๔๒ บัญญัติว่า</p> <p>หนังสือซึ่งเจ้าหน้าที่ได้ให้ไว้แก่บุคคลใด ถ้าชำรุดหรือสูญหายแล้ว บุคคลนั้นไม่แจ้งด้วยตนเอง ต่อนายอำเภอท้องที่ เพื่อรับใหม่ตามความในมาตรา ๙ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๔๐ ภายในกำหนดสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่สามารรถแจ้งได้ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกิน สิบสองบาท</p>	<p>(๖.๑.๑) มาตรา ๙ วรรคท้าย บัญญัติว่า</p> <p>ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและสัสดีจังหวัดออกหนังสือสำคัญให้แก่ทหารที่ถูกปลดเป็นทหารกองหนุนไว้เป็นหลักฐาน หากหนังสือสำคัญชำรุดหรือสูญหาย ให้ผู้ถือแจ้งต่อนายอำเภอท้องที่เพื่อขอรับหนังสือสำคัญใหม่ โดยเสียค่าธรรมเนียมฉบับละหนึ่งบาท แต่ถ้าการชำรุดหรือสูญหายนั้นเป็นเพราะเหตุสุดวิสัยก็ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม</p>	<p>๑. ผู้อำนวยการเขต หรือ เจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัดกรุงเทพมหานคร หรือสัสดีเขต หรือผู้ช่วยสัสดีเขต ซึ่งรักษาราชการในตำแหน่ง สัสดีเขต สำหรับใน กรุงเทพมหานคร</p> <p>๒. นายอำเภอ หรือ ปลัดอำเภอ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป หรือ สัสดีอำเภอ หรือผู้ช่วยสัสดีอำเภอซึ่งรักษาราชการในตำแหน่งสัสดีอำเภอ เฉพาะในพื้นที่ของตน สำหรับในจังหวัดอื่น</p>	<p>(ลำดับที่ ๑๐๕)</p> <p>กท. มท.</p> <p style="color: green;">ประกาศ กท. และ มท. ใน ราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๙ ธ.ค. ๒๕๖๖</p>
	<p>(๖.๑.๒) มาตรา ๑๖ วรรคสาม บัญญัติว่า</p> <p>เมื่อได้รับการขอลงบัญชีทหารกองเกินตามมาตรา นี้ ให้นายอำเภอออกไปสำคัญหรือใบรับให้ผู้ขอลงบัญชีทหารกองเกินไว้เป็นหลักฐาน หากใบสำคัญชำรุดหรือสูญหาย ให้ผู้ถือแจ้งต่อนายอำเภอท้องที่เพื่อขอรับใบสำคัญใหม่โดยเสียค่าธรรมเนียมฉบับละหนึ่งบาท แต่ถ้าการชำรุดหรือสูญหายนั้นเป็นเพราะเหตุสุดวิสัยก็ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม</p>		
	<p>(๖.๑.๓) มาตรา ๑๘ บัญญัติว่า</p> <p>บุคคลซึ่งยังมีได้ลงบัญชีทหารกองเกินที่อำเภอ พร้อมกับคนชั้นปีเดียวกันเพราะเหตุใด ๆ ก็ดี ถ้าอายุยังไม่ถึงสี่สิบหกปีบริบูรณ์ ให้ปฏิบัติทำนองเดียวกับมาตรา ๑๖ ภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่สามารรถจะปฏิบัติได้ แต่จะให้ผู้อื่นแจ้งแทนไม่ได้ ถ้า นายอำเภอจะเรียกตัวลงบัญชีทหารกองเกินก็ยอมทำได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว</p> <p>เมื่อได้รับการลงบัญชีทหารกองเกินตามมาตรา นี้ ให้นายอำเภอออกไปสำคัญหรือใบรับให้ไว้เป็นหลักฐาน หากใบสำคัญชำรุดหรือสูญหาย ให้ผู้ถือแจ้งต่อนายอำเภอท้องที่เพื่อขอรับ</p>		

	<p>ใบสำคัญใหม่โดยเสียค่าธรรมเนียมฉบับละหนึ่งบาท แต่ถ้าการชำระหรือสูญหายนั้นเป็นเพราะเหตุสุดวิสัยก็ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม</p> <p>ผู้ซึ่งได้ลงบัญชีทหารกองเกินตามมาตรา ๓๖ แล้ว ให้ถือว่าเป็นทหารกองเกินตั้งแต่วันลงบัญชีทหารกองเกิน แต่ถ้ามีอายุครบกำหนดปลดเป็นทหารกองหนุนประเภทที่ ๒ ตามมาตรา ๓๘ เมื่อได้ลงบัญชีทหารกองเกินแล้ว ให้ปลดเป็นทหารกองหนุนประเภทที่ ๒ ทันที</p> <p>การลงบัญชีทหารกองเกินตามมาตรา ๓๖ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>		
<p>(๖.๑.๔) มาตรา ๑๘ บัญญัติว่า</p> <p>เมื่อจำเป็น นายอำเภอมีอำนาจประกาศเรียกบุคคลที่ได้ลงบัญชีทหารกองเกินไว้ที่อำเภอตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๘ แล้ว ไปแสดงตนเพื่อลงบัญชีทหารกองเกินใหม่ได้ ภายในกำหนดเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันประกาศ</p> <p>ประกาศเช่นว่านี้ ให้นายอำเภอปิดไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอและ ณ ที่เปิดเผยตามชุมชนในท้องที่นั้น กับให้นายอำเภอส่งประกาศให้กำนันผู้ใหญ่บ้านเพื่อนำไปแจ้งให้ราษฎรในท้องที่ของตนทราบด้วย</p> <p>ผู้ใดไม่สามารถจะไปลงบัญชีทหารกองเกินด้วยตนเองได้ ต้องให้บุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะและพอจะเชื่อถือได้ไปแจ้งแทน ถ้าไม่มีผู้แทนให้ถือว่าผู้นั้นหลีกเลี่ยงชัดเจน</p> <p>เมื่อได้รับการขอลงบัญชีทหารกองเกินตามมาตรา ๓๖ ให้นายอำเภอออกไปสำคัญหรือใบรับให้ผู้ขอลงบัญชีทหารกองเกินไว้เป็นหลักฐาน ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หากใบสำคัญชำระหรือสูญหายให้ผู้ถือแจ้งต่อนายอำเภอท้องที่เพื่อขอรับใบสำคัญใหม่โดยเสียค่าธรรมเนียมฉบับละหนึ่งบาท แต่ถ้าการชำระหรือสูญหายนั้นเป็นเพราะเหตุสุดวิสัย ก็ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม</p>			

	<p>(๖.๑.๕) มาตรา ๔๐ บัญญัติว่า</p> <p>ทหารกองประจำการ ถ้าต้องจำขังหรือจำคุกครั้งเดียว หรือหลายครั้ง เมื่อมีกำหนดวันที่จะต้องทัณฑ์หรือต้องโทษรวมได้ไม่น้อยกว่าหนึ่งปีก็ดี หรือทหารกองประจำการผู้ใดซึ่งกระทรวงกลาโหมเห็นว่า จะกระทำให้เสื่อมเสียแก่ราชการทหารด้วยประการใด ๆ ก็ดี จะปลดเป็นทหารกองหนุนประเภทที่ ๒ ก็ได้</p> <p>ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพร้อมด้วยสัสดีจังหวัดออกใบสำคัญให้แก่ทหารที่ถูกปลดนี้ไว้เป็นหลักฐาน</p> <p>ใบสำคัญนี้ หากชำรุดหรือสูญหาย ให้ผู้ถือแจ้งต่อนายอำเภอท้องที่เพื่อรับใหม่โดยเสียค่าธรรมเนียมฉบับละหนึ่งบาท แต่ถ้าการชำรุดหรือสูญหายนั้นเป็นเพราะเหตุสุดวิสัย ก็ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม</p>		
--	---	--	--

๗. ชื่อกฎหมาย พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ พ.ศ. ๒๕๐๕

โทษปรับเป็นพินัย จำนวน ๑ มาตรา	ฐานความผิด จำนวน ๑๔ มาตรา	ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามมาตรา ๑๔	หมายเหตุ ตามบัญชี ๑ ท้ายฯ
<p>(๗.๑) มาตรา ๔๑ บัญญัติว่า ผู้รับจำนำผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ หรือฝ่าฝืน กฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๒๐ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองพันบาท</p>	<p>(๗.๑.๑) มาตรา ๑๒ บัญญัติว่า ผู้รับจำนำต้องจัดให้มีป้ายคำว่า “โรงรับจำนำ” ตามลักษณะที่เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตกำหนด แสดงไว้ในที่เปิดเผยหน้าโรงรับจำนำ ในกรณีเทศบาลหรือทางราชการตั้งโรงรับจำนำ เทศบาลหรือทางราชการอาจใช้คำอื่นแทนคำว่า “โรงรับจำนำ” ก็ได้ แต่ต้องเป็นคำที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำให้ใช้ได้</p>	<p>๑. เจ้าพนักงานปกครองหรือนิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัดสำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง สำหรับในกรุงเทพมหานคร</p> <p>๒. นายอำเภอ หรือ ปลัดอำเภอ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป เฉพาะในพื้นที่ของตน สำหรับในจังหวัดอื่น</p>	<p>(ลำดับที่ ๑๑๔)</p> <p>ประกาศ มท. ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๗ ก.ค. ๒๕๖๖</p>
	<p>(๗.๑.๒) มาตรา ๑๓ บัญญัติว่า ผู้รับจำนำต้องจัดให้มีที่เก็บทรัพย์สินจำนำอันมีค่าไว้โดยปลอดภัยในโรงรับจำนำตามที่คณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำกำหนด</p>		
	<p>(๗.๑.๓) มาตรา ๑๔ บัญญัติว่า ห้ามมิให้ผู้รับจำนำย้ายสถานที่ตั้งโรงรับจำนำ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการควบคุมโรงรับจำนำ การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>		
	<p>(๗.๑.๔) มาตรา ๑๕ บัญญัติว่า ในกรณีผู้รับจำนำเป็นนิติบุคคล เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงกรรมการหรือผู้จัดการ ผู้รับจำนำต้องแจ้งให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง</p>		
	<p>(๗.๑.๕) มาตรา ๑๖ บัญญัติว่า ผู้รับจำนำต้องจัดให้มีป้ายอัตราดอกเบี้ยเป็นภาษาไทยตามลักษณะที่เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตกำหนด แสดงไว้ในที่เปิดเผยภายในโรงรับจำนำ</p>		

	<p>(๗.๑.๖) มาตรา ๑๘ บัญญัติว่า ห้ามมิให้ผู้รับจํานำกระทำการ ดังต่อไปนี้ (๑) รับจํานำหรือให้ใ้ภรรยาจํานำในระหว่างเวลาตั้งแต่ ๑๘ นาฬิกา ถึง ๘ นาฬิกา (๒) รับจํานำสิ่งของจากภิกษุสามเณรหรือเด็กอายุต่ำกว่าสิบห้าปี (๓) รับจํานำสิ่งของที่เห็นได้ว่าเป็นของที่ใช้ในราชการหรือสิ่งของที่ได้รับแจ้งตามมาตรา ๒๑ (๔) นำภรรยาจํานำออกนอกโรงรับจํานำ เว้นแต่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือโดยได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต หรือเพื่อให้พ้นภัยอันตรายอันร้ายแรงที่ผู้รับจํานำจะป้องกันด้วยวิธีอื่นไม่ได้ (๕) ประกอบธุรกิจซึ่งไม่เกี่ยวกับการรับจํานำหรือการขายภรรยาจํานำที่หลุดเป็นสิทธิแล้วในบริเวณโรงรับจํานำ</p>		
	<p>(๗.๑.๗) มาตรา ๑๙ บัญญัติว่า ในกรณีมีเหตุควรสงสัยว่าสิ่งของที่มีผู้นำมาจํานำเป็นสิ่งของที่มีผู้ได้มาโดยการกระทำความผิด ให้ผู้รับจํานำแจ้งต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจท้องที่ทันที</p>		
	<p>(๗.๑.๘) มาตรา ๒๐ บัญญัติว่า เมื่อมีการรับจํานำ ให้ผู้รับจํานำออกตัวรับจํานำให้แก่ผู้จํานำ และติดเลขหมายที่ภรรยาจํานำให้ตรงกับเลขหมายตัวรับจํานำ ตัวรับจํานำให้ทำตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง การออกตัวรับจํานำให้ทำตามวิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>		
	<p>(๗.๑.๙) มาตรา ๒๑ บัญญัติว่า เมื่อเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ออกประกาศตำหนิรูปพรรณของหายได้แจ้งเรื่องของหายต่อผู้รับจํานำ ผู้รับจํานำมีหน้าที่ตรวจภรรยาจํานำหรือสิ่งของที่จะรับจํานำ ถ้าปรากฏว่ามีตำหนิรูปพรรณตรงหรือคล้ายกับตำหนิ</p>		

	<p>รูปพรรณของหาย ให้ผู้รับจํานำส่งมอบต่อเจ้าพนักงานผู้ซึ่งแจ้งเรื่องของหาย นั้นโดยไม่ชักช้า ในกรณีที่มีการรับจํานำไว้แล้ว ให้ส่งสำเนาตัวรับจํานำไป ด้วย</p>		
	<p>(๗.๑.๑๐) มาตรา ๒๒ บัญญัติว่า ภายใต้งบบังคับมาตรา ๒๓ ผู้รับจํานำต้องให้ไถ่ทรัพย์สินจํานำ เมื่อมีผู้จํานำนำตัวรับจํานำมาขอไถ่ ให้ผู้รับจํานำจัดแจ้งรายการตามมาตรา ๑๘ ทวิ และเมื่อให้ไถ่แล้ว ให้นำตัวรับจํานำติดไว้ที่ต้นขั้วตัวรับจํานำและ บันทึกวันเดือนปีที่ให้ไว้ในต้นขั้วตัวรับจํานำนั้น และจัดให้ผู้ไถ่ทรัพย์สินคืนลง ลายมือชื่อในต้นขั้วตัวรับจํานำด้วย</p>		
	<p>(๑.๑.๑๑) มาตรา ๒๓ บัญญัติว่า ผู้รับจํานำต้องไม่ยอมให้ไถ่ทรัพย์สินจํานำเมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้ (๑) ผู้รับจํานำได้รับแจ้งจากพนักงานฝ่ายปกครองหรือ ตำรวจว่า ทรัพย์สินจํานำหรือตัวรับจํานำเป็นของได้มาโดยการกระทำความผิด หรือ (๒) ผู้รับจํานำมีเหตุควรสงสัยว่าทรัพย์สินจํานำหรือตัวรับจํา นำเป็นของได้มาโดยการกระทำความผิด เมื่อผู้รับจํานำไม่ยอมให้ไถ่ทรัพย์สินจํานำ ผู้รับจํานำต้องแจ้ง ต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจท้องที่ทันที และต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงาน ผู้ออกใบอนุญาตโดยไม่ชักช้า</p>		
	<p>(๑.๑.๑๒) มาตรา ๒๖ บัญญัติว่า เมื่อทรัพย์สินจํานำหลุดเป็นสิทธิแล้ว ให้ผู้รับจํานำบันทึกวัน เดือนปีที่หลุดเป็นสิทธิไว้ในต้นขั้วตัวรับจํานำ และถ้าผู้รับจํานำได้จำหน่าย หรือเปลี่ยนแปลงสภาพทรัพย์สินจํานำที่หลุดเป็นสิทธิแล้ว ก็ให้บันทึกวันเดือนปี ที่ได้จำหน่ายหรือเปลี่ยนแปลงสภาพทรัพย์สินจํานำนั้นไว้ในต้นขั้วตัวรับจํา นำด้วย</p>		
	<p>(๑.๑.๑๓) มาตรา ๒๗ บัญญัติว่า ให้ผู้รับจํานำทำบัญชีงบเดือนยื่นต่อเจ้าพนักงานผู้ออก ใบอนุญาตตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ภายใน ระยะเวลาไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือนปฏิทิน</p>		

๘. ชื่อกฎหมาย พระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจย์ พ.ศ. ๒๕๒๔

โทษปรับเป็นพินัย จำนวน ๑ มาตรา	ฐานความผิด จำนวน ๑ ฐานความผิด/มาตรา	ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามมาตรา ๑๔	หมายเหตุ ตามบัญชี ๑ ท้ายฯ
(๘.๑) มาตรา ๑๗ บัญญัติว่า ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ระเบียบ ข้อบังคับ เงื่อนไข หรือมาตรการใด ๆ ซึ่งออกตามมาตรา ๑๑ (๒) มีความผิดทางพินัย ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งแสนบาท	(๘.๑.๑) มาตรา ๑๑ บัญญัติว่า ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (๒) กำหนดระเบียบ ข้อบังคับ เงื่อนไข หรือมาตรการใด ๆ ในการควบคุมกิจการ ซึ่งต้องได้รับ อนุญาตตามมาตรา ๕	ผู้อำนวยการกองส่งเสริมองค์การศาสนาอิสลาม และกิจการฮัจย์ เจ้าพนักงานปกครอง หรือนิติ กร ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ***ในการพิจารณาและดำเนินการปรับเป็น พินัย ต้องทำเป็นองค์คณะประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ของรัฐจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน	(ลำดับที่ ๑๓๔) ประกาศ มท. ใน ราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๕ ก.ย. ๒๕๖๖

๙. ชื่อกฎหมาย พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

โทษปรับเป็นพินัย จำนวน ๓ มาตรา	ฐานความผิด จำนวน ๗ ฐานความผิด/มาตรา	ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามมาตรา ๑๔	หมายเหตุ ตามบัญชี ๑ ท้ายฯ
<p>(๙.๑) มาตรา ๒๗ บัญญัติว่า ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) มาตรา ๑๖/๑ วรรคหนึ่ง หรือกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๗ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าหมื่นบาท</p>	<p>(๙.๑.๑) มาตรา ๑๒ บัญญัติว่า ในกรณีใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการสูญหาย หรือชำรุดในสาระสำคัญให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบว่าเป็นใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุด</p>	<p>๑. ผู้อำนวยการสำนักงานการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง ผู้อำนวยการส่วน หัวหน้ากลุ่มงาน เจ้าพนักงานปกครอง หรือ นิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัดสำนักงานการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง ในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร</p> <p>๒. ข้าราชการตำรวจ ซึ่งดำรงตำแหน่งสารวัตรหรือเทียบเท่า ตำแหน่งสารวัตรขึ้นไป สังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้ที่มีอำนาจปรับเป็นพินัย สำหรับในกรุงเทพมหานคร</p> <p>๓. ปลัดจังหวัด นายอำเภอ เจ้าจังหวัด ป้องกันจังหวัด ปลัดอำเภอ เจ้าพนักงานปกครอง หรือนิติกร ในสังกัดที่ทำการปกครองจังหวัดหรือที่ทำการปกครองอำเภอ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป</p>	<p>(ลำดับที่ ๑๔๐)</p> <p>ประกาศ มท. ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๕ ก.ย. ๒๕๖๖</p> <p>ประกาศ มท. (ฉบับที่ ๒) ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๙ เม.ย. ๒๕๖๗</p>
	<p>(๙.๑.๒) มาตรา ๑๔ บัญญัติว่า ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการจัดทำบัตรประวัติของพนักงานก่อนเริ่มเข้าทำงานในสถานบริการ ในกรณีที่รายการในบัตรประวัติเปลี่ยนแปลงไป ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการแจ้งการเปลี่ยนแปลงภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง</p> <p>การจัดทำบัตรประวัติ และการแจ้งการเปลี่ยนแปลงบัตรประวัติ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>การจัดทำบัตรประวัตินั้น ต้องไม่ระบุหน้าที่ของพนักงานในทางที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่พนักงานนั้น</p>		
	<p>(๙.๑.๓) มาตรา ๑๕ บัญญัติว่า ในกรณีบัตรประวัติซึ่งเก็บรักษาไว้ ณ สถานบริการสูญหายถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการต้องจัดทำ บัตรประวัติใหม่ ภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่บัตรนั้นสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ และให้นำความในมาตรา ๑๔ วรรคแรก มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>		

	<p>(๙.๑.๔) มาตรา ๑๖ บัญญัติว่า ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ (๑) รับผู้มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์เข้าทำงาน ในสถานบริการ (๒) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอาการมีน เมาจนประพฤดิ์วุ่นวายหรือครองสติไม่ได้เข้าไปหรืออยู่ในสถาน บริการระหว่างเวลาทำการ (๓) จำหน่ายสุราให้แก่ผู้มีอาการมีนเมาจน ประพฤดิ์วุ่นวายหรือครองสติไม่ได้ (๔) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้ซึ่งไม่มีหน้าที่ เฝ้าดูแลสถานบริการนั้นพักอาศัยหลับนอนในสถานบริการ</p>	<p>ไป เฉพาะในพื้นที่ของตน สำหรับใน จังหวัดอื่น</p> <p>***ในการพิจารณาและดำเนินการปรับ เป็นพินัย ต้องทำเป็นองค์คณะ ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐจำนวนไม่ น้อยกว่าสามคน</p>	
	<p>(๙.๑.๕) มาตรา ๑๖/๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ ยินยอมหรือ ปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ซึ่งมิได้ทำงานใน สถานบริการนั้นเข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ</p>		
	<p>(๙.๑.๖) มาตรา ๑๗ บัญญัติว่า การกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ การจัด สถานที่ภายนอกและภายในเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย เพื่อ ความสะอาดหรือเพื่อความสะดวกในการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ การใช้โคมไฟหรือการให้พนักงานติดหมายเลขประจำตัวในสถาน บริการ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>		
<p>(๙.๒) มาตรา ๒๘ บัญญัติว่า ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการผู้ใด ฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ หรือ มาตรา ๑๖ (๕) หรือ</p>	<p>(๙.๒.๑) มาตรา ๑๓ บัญญัติว่า ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการย้าย แก้วไข เปลี่ยนแปลงหรือต่อเติมสถานบริการ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็น หนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่</p>		

<p>(๖) มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหกหมื่นบาท</p>	<p>(๙.๒.๒) มาตรา ๑๖ บัญญัติว่า ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ (๕) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ (๖) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการนำอาวุธ เข้าไปในสถานบริการ เว้นแต่เป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ใน เครื่องแบบนำเข้าไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย</p>		
<p>(๙.๓) มาตรา ๒๘/๑ บัญญัติว่า ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖/๑ วรรคสอง หรือ วรรคสาม หรือมาตรา ๑๖/๓ มีความผิดทาง พินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าหมื่น บาท ผู้ใดเข้าไปในสถานบริการโดยไม่มีหรือไม่ ยอมให้ตรวจเอกสารราชการ ตามมาตรา ๑๖/ ๑ วรรคสาม มีความผิดทางพินัยต้องชำระ ค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าพันบาท</p>	<p>(๙.๓.๑) มาตรา ๑๖/๑ วรรคสอง บัญญัติว่า เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับ อนุญาตตั้งสถานบริการตรวจเอกสารราชการที่มีภาพถ่ายและระบุ อายุ ของผู้ซึ่งจะเข้าไปในสถานบริการ</p>		
	<p>(๙.๓.๒) มาตรา ๑๖/๑ วรรคสาม บัญญัติว่า ในกรณีผู้ซึ่งจะเข้าไปในสถานบริการ ไม่ยินยอมให้ ตรวจเอกสารราชการหรือไม่มีเอกสารราชการและเข้าไปในสถาน บริการ ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการแจ้งเจ้าหน้าที่ทราบโดยพลัน ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ผู้รับแจ้ง และหลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งและ การรับแจ้งให้เป็นไปตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด</p>		
	<p>(๙.๓.๓) มาตรา ๑๖/๓ บัญญัติว่า ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการพบหรือมีเหตุ อันควรสงสัยว่ามีผู้มีอาการมึนเมาจนประพฤตวิุ่นวายหรือครองสติ ไม่ได้ เข้าไป หรืออยู่ในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ มีการ กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ในสถานบริการหรือมีการฝ่าฝืน มาตรา ๑๖/๒ ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ แจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบ โดยพลัน ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ผู้รับแจ้งและหลักเกณฑ์และวิธีการ ในการ แจ้งและการรับแจ้งให้เป็นไปตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศ กำหนด การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ จะมอบหมายให้พนักงานของสถานบริการเป็นผู้แจ้งแทนก็ได้</p>		

๑๐. ชื่อกฎหมาย พระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ พุทธศักราช ๒๔๘๒

โทษปรับเป็นพินัย จำนวน ๒ มาตรา	ฐานความผิด จำนวน ๘ มาตรา	ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามมาตรา ๑๔	หมายเหตุ ตามบัญชี ๑ ท้ายฯ
<p>(๑๐.๑) มาตรา ๒๗ บัญญัติว่า ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติ แห่งมาตรา ๑๓, ๑๘ หรือมาตรา ๒๔ ผู้นั้นมีความผิดมีความผิดทางพินัย ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสิบ สองบาท</p>	<p>(๑๐.๑.๑) มาตรา ๑๓ บัญญัติว่า เมื่อปรากฏว่าตำหนิรูปพรรณสัตว์พาหนะของผู้ใด คลาดเคลื่อนจากตัวรูปพรรณเพราะเหตุใด ๆ ก็ดี เจ้าของหรือผู้ ครอบครองต้องนำสัตว์พร้อมด้วยตัวรูปพรรณไปให้นายทะเบียนตรวจแก้ ตำหนิรูปพรรณภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบ ทั้งนี้ ถ้าเป็นการแก้ตำหนิรูปพรรณในกรณีที่เกี่ยวข้องกับขั้ว สัตว์คลาดเคลื่อน ตำหนิซึ่งเกิดขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงานหรือได้ เปลี่ยนแปลงไปตามธรรมชาติของสัตว์หรือการที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ให้ยกเว้นค่าธรรมเนียม</p>	<p>๑. ผู้อำนวยการสำนักบริหารการ ทะเบียน ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการส่วน หัวหน้ากลุ่มงาน หัวหน้าฝ่าย หัวหน้า ศูนย์บริหารการทะเบียนภาค หัวหน้า ศูนย์บริหารการทะเบียนภาค สาขา จังหวัด เจ้าพนักงานปกครอง หรือนิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัดสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ในทุกท้องที่ทั่ว ราชอาณาจักร</p> <p>๒. ผู้อำนวยการเขต เจ้าพนักงาน ปกครอง หรือนิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่ง ระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัด กรุงเทพมหานคร เฉพาะในพื้นที่ของตน สำหรับในกรุงเทพมหานคร</p> <p>๓. นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ซึ่ง ดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป เฉพาะในพื้นที่ของตน สำหรับในจังหวัดอื่น</p>	<p>(ลำดับที่ ๑๕๕) ประกาศ มท. ใน ราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๗ ก.ค. ๒๕๖๖</p>
	<p>(๑๐.๑.๒) มาตรา ๑๘ บัญญัติว่า ถ้าสัตว์พาหนะตาย ให้เจ้าของหรือตัวแทนแจ้งความและ ส่งมอบตัวรูปพรรณสัตว์ที่ตายนั้นต่อนายทะเบียนท้องที่หรือกำนัน เพื่อ จัดส่งต่อนายทะเบียนท้องที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบว่าสัตว์นั้น ตาย ในกรณีที่ผู้อื่นเป็นผู้ครอบครองสัตว์นั้นชั่วคราว ก็ให้ผู้ นั้นแจ้งความต่อนายทะเบียนท้องที่หรือกำนันภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ ทราบว่าสัตว์นั้นตาย เว้นแต่เจ้าของหรือตัวแทนจะได้ปฏิบัติตามความใน วรรคก่อนแล้ว</p>		
	<p>(๑๐.๑.๓) มาตรา ๒๔ บัญญัติว่า สัตว์พาหนะของผู้ใดหายไปด้วยเหตุใด ๆ ก็ตาม ให้ เจ้าของหรือตัวแทนแจ้งความต่อเจ้าพนักงานภายในเจ็ดวันนับแต่เวลาที่ ทราบเหตุ ภายหลังเมื่อได้สัตว์คืนมาให้แจ้งความต่อเจ้าพนักงานภายใน เจ็ดวันนับแต่วันได้คืน ถ้าไม่ได้สัตว์นั้นคืนมา ให้ส่งตัวรูปพรรณต่อนายทะเบียน ท้องที่หรือกำนัน เพื่อจัดส่งนายทะเบียนท้องที่ภายในเก้าสิบวัน</p>		

<p>(๑๐.๒) มาตรา ๒๘ บัญญัติว่า ผู้ใดฝ่าฝืนบัญญัติแห่ง มาตรา ๑๑, ๑๒, ๑๔ วรรคแรก, ๑๗ หรือมาตรา ๑๙ ผู้นั้นมีความผิดมี ความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับ เป็นพินัยไม่เกินห้าสิบบาท</p>	<p>(๑๐.๒.๑) มาตรา ๑๑ บัญญัติว่า ผู้ใดเก็บตัวรูปพรรณสัตว์พาหนะได้ ต้องนำส่งต่อเจ้าของ หรือเจ้าพนักงานภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เก็บได้</p>		
	<p>(๑๐.๒.๒) มาตรา ๑๒ บัญญัติว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑, ๑๘ และมาตรา ๒๔ ผู้ใดมีตัว รูปพรรณโดยไม่มีสัตว์พาหนะสำหรับตัวนั้นไว้ในครอบครอง ต้องนำส่งต่อ นายทะเบียนท้องที่หรือกำหนดเพื่อจัดส่งต่อนายทะเบียนท้องที่</p>		
	<p>(๑๐.๒.๓) มาตรา ๑๔ วรรคแรก บัญญัติว่า การโอนกรรมสิทธิ์สัตว์พาหนะให้ผู้โอนและผู้รับโอนทั้ง สองฝ่าย หรือตัวแทนนำสัตว์พาหนะและตัวรูปพรรณไปยังนายทะเบียน เพื่อจดทะเบียนการโอนกรรมสิทธิ์ เมื่อนายทะเบียนตรวจสอบเป็นการ ถูกต้อง และได้ชำระค่าธรรมเนียมแล้วให้จดทะเบียนและสลักหลังตัว รูปพรรณโอนกรรมสิทธิ์ให้ ถ้าเป็นสัตว์ต่างท้องที่ให้นายทะเบียนรับสัตว์ นั้นขึ้นทะเบียนเสียก่อน</p>		
	<p>(๑๐.๒.๔) มาตรา ๑๗ บัญญัติว่า การย้ายสัตว์พาหนะไปต่างอำเภอ นอกจากกรณีการเช่า เช่าซื้อ ยืม ผาก จำนำ รับจ้างเลี้ยง หรือพาไปชั่วคราว เจ้าของหรือ ตัวแทนต้องนำตัวรูปพรรณไปแจ้งความต่อนายทะเบียนท้องที่ใหม่ภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่สัตว์นั้นไปถึงที่ ๆ ย้ายไป ให้นายทะเบียนท้องที่ใหม่ เรียกค่าธรรมเนียมแล้วแจ้งการรับสัตว์ขึ้นทะเบียนไปยังนายทะเบียน ท้องที่เดิมทราบ</p>		
	<p>(๑๐.๒.๕) มาตรา ๑๙ บัญญัติว่า ผู้ใดจะนำสัตว์พาหนะออกไปนอกราชอาณาจักร ให้นำ สัตว์นั้นพร้อมด้วยตัวรูปพรรณไปให้นายทะเบียนตรวจแก้ทะเบียนและ สลักหลังตัวรูปพรรณว่าจำหน่ายออกนอกราชอาณาจักร เมื่อผู้ใดนำสัตว์พาหนะดังกล่าวมาในวรรคก่อนกลับเข้า มาในราชอาณาจักร ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>		

๑๑. ชื่อกฎหมาย พระราชบัญญัติสำหรับรักษาช้างป่า พระพุทธศักราช ๒๔๖๔

โทษปรับเป็นพินัย จำนวน ๑ มาตรา	ฐานความผิด จำนวน ๑ ฐานความผิด (๑ มาตรา)	ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามมาตรา ๑๔	หมายเหตุ ตามบัญชี ๑ ท้ายฯ
<p>(๑๐.๑) มาตรา ๒๒ บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับอนุญาตให้จับช้างป่าใน จังหวัด ๑ แล้ว และนำไปอนุญาตนั้นไปใช้ สำหรับจับช้างป่าในจังหวัดอื่น โดยเป็นการ ฝ่าฝืนความในมาตรา ๑๖ นั้นไซ้รทำนว่ามี ความผิด มีความผิดทางพินัยต้องชำระ ค่าปรับเป็นพินัยไม่เกิน ๕๐๐ บาท</p>	<p>(๑๐.๑.๑) มาตรา ๑๖ บัญญัติว่า ผู้รับอนุญาตให้จับช้างป่าในเขตแขวงจังหวัดใด จับได้แต่ ในเขตแขวงจังหวัดนั้น จะเอาใบอนุญาตไปจับช้างในเขตแขวงอื่น ไม่ได้ เว้นไว้แต่ ถ้าไลโปนช้างในเขตแขวงจังหวัดที่ได้รับอนุญาต แต่ไปจับได้ในเขตแขวงจังหวัดอื่น ไม่มีโทษ</p>	<p>๑. เจ้าพนักงานปกครอง หรือนิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัดสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ในทุกท้องที่ทั่ว ราชอาณาจักร</p> <p>๒. ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ชำนาญการขึ้นไป เฉพาะในพื้นที่ของตน สำหรับในจังหวัดอื่น</p>	<p>(ลำดับที่ ๑๕๘) ประกาศ มท. ใน ราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๗ ก.ค. ๒๕๖๖</p>

๑๒. ชื่อกฎหมาย พระราชบัญญัติสุสานและฌาปนสถาน พ.ศ. ๒๕๒๘

โทษปรับเป็นพินัย จำนวน ๓ มาตรา	ฐานความผิด จำนวน ๑๑ ฐานความผิด/มาตรา	ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามมาตรา ๑๔	หมายเหตุ ตามบัญชี ๑ ท้ายฯ
<p>(๑๒.๑) มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๐ หรือผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ ไม่แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงสุสานและฌาปนสถานตามคำสั่งของ เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองพันบาท</p>	<p>(๑๒.๑.๑) มาตรา ๖ บัญญัติ ห้ามมิให้ผู้จัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น</p> <p>การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>๑. ผู้อำนวยการสำนักบริหารการทะเบียน ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการส่วน หัวหน้ากลุ่มงาน หัวหน้าฝ่าย เจ้าพนักงานปกครอง หรือนิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัดสำนักบริหาร การทะเบียน กรมการปกครอง ในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร</p> <p>๒. นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป เฉพาะในพื้นที่ของตน สำหรับในจังหวัดอื่น</p> <p>๓. ผู้อำนวยการเขต หรือเจ้าพนักงานปกครอง ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัดกรุงเทพมหานคร เฉพาะในพื้นที่ของตน สำหรับในกรุงเทพมหานคร</p> <p>๔. ปลัดเมืองพัทยา หรือพนักงานเมืองพัทยา ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัดเมืองพัทยา เฉพาะในเมืองพัทยา</p>	<p>(ลำดับที่ ๑๕๙)</p> <p>ประกาศ มท. ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๔ ต.ค. ๒๕๖๖</p> <p>มท. มีอำนาจในการออกประกาศ กำหนดเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย เนื่องจากกฎหมายกำหนดอำนาจและหน้าที่ตามกฎหมายไว้ เป็นการเฉพาะ*** อันเป็นงานในราชการของ มท.</p> <p>สธ. ออกประกาศ เฉพาะในส่วนของตน ***</p>
	<p>(๑๒.๑.๒) มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่อได้จัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนเสร็จแล้ว ห้ามมิให้ดำเนินการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น</p>		
	<p>(๑๒.๑.๓) มาตรา ๑๐ บัญญัติว่า ห้ามมิให้ผู้ใดเก็บ ผัง หรือเศษศพในสถานที่อื่นนอกจากในสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน หรือเก็บศพในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือเคหสถานเป็นการชั่วคราว เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น</p> <p>ในกรณีที่สถานที่อื่นตามวรรคหนึ่งอยู่ในเขตจังหวัดซึ่งอยู่นอกเขตเทศบาล เขตสุขาภิบาลและเขตเมืองพัทยา ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจมอบหมายให้เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือกำนันแห่งท้องที่เป็นผู้อนุญาตแทนได้</p>		
	<p>(๑๒.๑.๔) มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่อปรากฏว่าสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนมีสภาพหรือมีการใช้ที่เป็นหรืออาจเป็นอันตรายแก่ประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ได้รับ</p>		

	ใบอนุญาตตามมาตรา ๖ แก้วไขหรือเปลี่ยนแปลงสุสานและฌาปนสถาน นั้น ภายในเวลาที่กำหนด	๕. ปลัดเทศบาล หรือ พนักงานเทศบาล ซึ่งดำรงตำแหน่ง ระดับชำนาญการขึ้นไป ในสังกัด เทศบาล เฉพาะในเทศบาล	
(๑๒.๒) มาตรา ๒๖ บัญญัติว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙ หรือมาตรา ๒๐ หรือผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ หรือผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ ไม่แจ้ง เป็นหนังสือ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบการ เลิกสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือ สุสานและฌาปนสถานเอกชนตามมาตรา ๒๑ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็น พินัยไม่เกินหนึ่งพันบาท	(๑๒.๒.๑) มาตรา ๖ บัญญัติว่า ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะ หรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้า พนักงานท้องถิ่น การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง		
	(๑๒.๒.๒) มาตรา ๗ บัญญัติว่า เมื่อได้จัดตั้งสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสาน และฌาปนสถานเอกชนเสร็จแล้ว ห้ามมิให้ดำเนินการ เว้นแต่จะได้รับ ใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาจะ ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ดำเนินการด้วยก็ได้		
	(๑๒.๒.๓) มาตรา ๙ บัญญัติว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ ต้อง แสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย ณ ที่ทำการสุสานและฌาปนสถาน สาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน		
	(๑๒.๒.๔) มาตรา ๒๐ บัญญัติว่า ในกรณีใบอนุญาตตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ สูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบ แทนใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุด		
	(๑๒.๒.๕) มาตรา ๑๕ บัญญัติว่า ในการปฏิบัติหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข พนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจเข้าไปในบริเวณสุสาน และฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนในเวลา ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อ		

	<p>ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ในการนี้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ และผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งอยู่ในบริเวณนั้น ต้องอำนวยความสะดวกตามสมควร</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ถ้าปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ เพื่อสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้อง</p>		
<p>(๑๒.๓) มาตรา ๒๗ บัญญัติว่า</p> <p>ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานสาธารณสุข พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าร้อยบาท</p>	<p>(๑๒.๒.๖) มาตรา ๒๑ บัญญัติว่า</p> <p>ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ ซึ่งประสงค์จะเลิกสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชน ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน</p> <p>(๑๒.๓.๑) มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจเข้าไปในบริเวณสุสานและฌาปนสถานสาธารณะหรือสุสานและฌาปนสถานเอกชนในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ในการนี้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ และผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งอยู่ในบริเวณนั้น ต้องอำนวยความสะดวกตามสมควร</p>		

๑๓. ชื่อกฎหมาย พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๙๐

โทษปรับเป็นพินัย จำนวน ๘ มาตรา	ฐานความผิด จำนวน ๓๓ ฐานความผิด/มาตรา	ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามมาตรา ๑๔	หมายเหตุ ตามบัญชี ๑ ท้ายฯ
(๑๓.๑) มาตรา ๗๒ วรรคสี่ บัญญัติว่า ถ้าการฝ่าฝืนตามวรรคหนึ่งเป็น การทำเครื่องกระสุนปืนที่ทำด้วยดินปืนมี ควันสำหรับใช้เอง โดยไม่ได้รับอนุญาตจาก นายทะเบียนท้องที่ผู้ฝ่าฝืนมีความผิดทาง พินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่ง พันบาท	(๑๓.๑.๒) มาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปี ถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท	๑. ผู้อำนวยการสำนักงาน สอบสวนและนิติการ กรมการ ปกครอง หรือผู้อำนวยการส่วน หัวหน้ากลุ่มงาน เจ้าพนักงานปกครอง หรือนิติกร ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ชำนาญการขึ้นไป ในสังกัดสำนักงาน สอบสวนและนิติการ กรมการ ปกครอง ในทุกท้องที่ทั่ว ราชอาณาจักร	(ลำดับที่ ๑๖๗) มท. นรม. กท. พณ. ประกาศ สนร. และ มท. ใน ราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๓๑ ต.ค. ๒๕๖๖
(๑๓.๒) มาตรา ๗๖ บัญญัติว่า ผู้ใดฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดไว้ สำหรับวัตถุระเบิดตามมาตรา ๒๗ หรือ มาตรา ๒๙ ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลม ตามมาตรา ๔๑ มีความผิดทางพินัยต้อง ชำระค่าปรับเป็นพินัย ตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึง ห้าพันบาท	(๑๓.๒.๑) มาตรา ๒๗ บัญญัติว่า โดยอนุมัติของรัฐมนตรี นายทะเบียนท้องที่จะกำหนด เงื่อนไขลงในใบอนุญาตว่าด้วยกำหนดเวลาการจำหน่าย การเก็บรักษา อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนก็ได้ตามสมควร	๒. นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการขึ้นไป เฉพาะในพื้นที่ของตน สำหรับใน จังหวัดอื่น	
	(๑๓.๒.๒) มาตรา ๒๙ บัญญัติว่า ผู้รับใบอนุญาตให้ทำหรือประกอบอาวุธปืนหรือเครื่อง กระสุนปืนต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง		
	(๑๓.๒.๓) มาตรา ๔๑ บัญญัติว่า ในการทำ สิ่ง นำเข้า มี หรือค้าซึ่งวัตถุระเบิดให้นำ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๗ มาใช้ บังคับโดยอนุโลม		
(๑๓.๓) มาตรา ๘๐ บัญญัติว่า ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๗ วรรค สอง หรือมาตรา ๔๓ หรือ ฝ่าฝืนเงื่อนไขตาม มาตรา ๔๐ มีความผิดทางพินัยต้องชำระ ค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงห้าพัน บาท	(๑๓.๓.๑) มาตรา ๓๗ วรรคสอง บัญญัติว่า เมื่อครบกำหนดหกเดือนแล้ว ถ้ายังจำหน่ายหรือส่งออก นอกราชอาณาจักรไม่หมดให้ผู้รับใบอนุญาตส่งมอบอาวุธปืนและเครื่อง กระสุนปืนที่เหลืออยู่แก่นายทะเบียนท้องที่ภายในกำหนดเจ็ดวัน		

	<p>(๑๓.๓.๒) มาตรา ๔๓ บัญญัติว่า ห้ามมิให้ย้ายวัตถุระเบิดจากที่แห่งหนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่ง เว้นแต่ได้รับหนังสืออนุญาตจากเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีกำหนดไว้ และในการย้ายต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในหนังสืออนุญาตนั้นด้วย</p>		
<p>(๑๓.๔) มาตรา ๘๑ บัญญัติว่า ผู้ใดฝ่าฝืนเงื่อนไขตามมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๒๙ หรือฝ่าฝืน มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๕ มีความผิดทาง พินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าพันบาท</p>	<p>(๑๓.๔.๑) มาตรา ๒๗ บัญญัติว่า โดยอนุมัติของรัฐมนตรี นายทะเบียนท้องที่จะกำหนดเงื่อนไขลงในใบอนุญาตว่าด้วยการกำหนดเวลาการจำหน่าย การเก็บรักษาอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนก็ได้ตามสมควร</p>		
	<p>(๑๓.๔.๒) มาตรา ๒๙ บัญญัติว่า ผู้รับใบอนุญาตให้ทำหรือประกอบอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง</p>		
	<p>(๑๓.๔.๓) มาตรา ๒๘ บัญญัติว่า ผู้รับใบอนุญาตตามความในส่วนี้ ต้องทำบัญชีตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงทั้งต้องรับผิดชอบรักษาอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนที่มีอยู่ให้ตรงกับบัญชีเช่นว่านั้น</p>		
	<p>(๑๓.๔.๔) มาตรา ๓๐ บัญญัติว่า ผู้รับอนุญาตให้ส่งอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืนต้องนำใบอนุญาตนั้นไปแสดงต่ออธิบดีกรมศุลกากรหรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีกรมศุลกากรมอบหมายเพื่อการนี้ก่อนส่ง</p>		
	<p>(๑๓.๔.๕) มาตรา ๓๕ บัญญัติว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ หรือมี และจำหน่ายอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้น จะทำการเช่นนี้ได้แต่เฉพาะภายในสถานที่ซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาต และเมื่อจะย้ายสถานที่ทำการจะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียนท้องที่เสียก่อน</p>		

<p>(๑๓.๕) มาตรา ๘๒ บัญญัติว่า ผู้ใดส่งอาวุธปืนหรือเครื่อง กระสุนปืนฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๓๐ ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๑๕ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับ เป็นพินัยไม่เกินห้าพันบาท</p>	<p>(๑๓.๕.๑) มาตรา ๓๐ บัญญัติว่า ผู้รับอนุญาตให้ส่งอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืน ต้องนำใบอนุญาตนั้นไปแสดงต่ออธิบดีกรมศุลกากรหรือเจ้าพนักงานซึ่ง อธิบดีกรมศุลกากรมอบหมายเพื่อการนี้ก่อนส่ง</p> <p>(๑๓.๕.๒) มาตรา ๑๕ บัญญัติว่า ในการส่งอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืนตามหมวดนี้ ให้นำมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>		
<p>(๑๓.๖) มาตรา ๘๓ บัญญัติว่า ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๖๙ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็น พินัยไม่เกินหนึ่งพันบาท</p>	<p>(๑๓.๖.๑) มาตรา ๒๑ บัญญัติว่า ถ้าอาวุธปืนที่ได้รับอนุญาตแล้วถูกทำลายหรือสูญหาย โดยเหตุใด ๆ ก็ดี ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งเหตุและส่งมอบใบอนุญาตต่อ นายทะเบียนท้องที่ซึ่งตนอยู่หรือที่เกิดเหตุภายในสิบห้าวันนับแต่วัน ทราบเหตุ</p> <p>(๑๓.๖.๒) มาตรา ๖๒ บัญญัติว่า ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนคนใดย้ายถิ่น ที่อยู่ ให้แจ้งการย้ายแก่นายทะเบียนท้องที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันย้าย และถ้าย้ายไปอยู่ต่างท้องที่ ให้แจ้งการย้ายแก่นายทะเบียนท้องที่ใหม่ให้ ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ย้ายไปถึงอีกด้วย</p> <p>(๑๓.๖.๓) มาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตตาย ให้ผู้ซึ่งอาวุธปืน เครื่อง กระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด หรือใบอนุญาตของผู้ตายตกอยู่ในความ ครอบครองแจ้งการตายต่อนายทะเบียนท้องที่ซึ่งตนอยู่ หรือนาย ทะเบียนท้องที่ที่ออกใบอนุญาต หรือนายทะเบียนท้องที่ที่ผู้รับ ใบอนุญาตตายภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ทราบการตายของ ผู้รับใบอนุญาต</p> <p>(๑๓.๖.๔) มาตรา ๖๙ บัญญัติว่า เมื่อใบอนุญาตสูญหายเป็นอันตรายหรือลบลือนอ่าน ไม่ออก ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียน ท้องที่ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ทราบเหตุนั้น ถ้านายทะเบียนเห็นว่า มีเหตุผลเป็นที่เชื่อถือได้ก็ให้ออกใบแทนให้ตามเงื่อนไขของใบอนุญาต</p>		

	เดิม แต่ถ้าใบอนุญาตที่สูญหายได้คืนในภายหลัง ก็ให้ส่งใบแทนนั้นแก่นายทะเบียนท้องที่ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้คืน		
<p>(๑๔.๗) มาตรา ๘๔ บัญญัติว่า</p> <p>ผู้ใดฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติเกี่ยวกับดอกไม้เพลิง ตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ วรรคสอง หรือหรือฝ่าฝืนเงื่อนไขตามมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๒๙ ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๔๙ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งพันบาท</p>	<p>(๑๔.๗.๑) มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า</p> <p>ในการนำเข้าซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน ให้ผู้นำเข้าแจ้งเป็นหนังสือและส่งมอบอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนไว้แก่พนักงานศุลกากร ณ ด่านที่แรกมาถึงจากนอกราชอาณาจักร เว้นแต่ในกรณีซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนดให้มอบแก่พนักงานศุลกากร ณ ด่านอื่น</p>		
	<p>(๑๔.๗.๒) มาตรา ๑๖ วรรคสาม บัญญัติว่า</p> <p>แต่ถ้าผ่านเข้ามาในท้องที่ที่ไม่มีด่านศุลกากร ให้ผู้นำเข้าแจ้งเป็นหนังสือและส่งมอบอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนไว้แก่นายทะเบียนท้องที่ หรือผู้ทำการแทนนายทะเบียนท้องที่ที่ใกล้ที่สุดโดยไม่ชักช้า</p>		
	<p>(๑๔.๗.๓) มาตรา ๒๘ บัญญัติว่า</p> <p>ผู้รับใบอนุญาตตามความในส่วนนี้ ต้องทำบัญชีตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงทั้งต้องรับผิดชอบรักษาอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนที่มีอยู่ให้ตรงกับบัญชีเช่นว่านั้น</p>		
	<p>(๑๔.๗.๔) มาตรา ๓๐ บัญญัติว่า</p> <p>ผู้รับอนุญาตให้ส่งอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืน ต้องนำใบอนุญาตนั้นไปแสดงต่ออธิบดีกรมศุลกากรหรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีกรมศุลกากรมอบหมายเพื่อการนี้ก่อนส่ง</p>		
	<p>(๑๔.๗.๕) มาตรา ๓๕ บัญญัติว่า</p> <p>ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ หรือมี และจำหน่ายอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้น จะทำการเช่นนี้ได้ แต่เฉพาะภายในสถานที่ซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาต และเมื่อจะย้ายสถานที่ทำการจะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียนท้องที่เสียก่อน</p>		

	<p>(๑๔.๗.๖) มาตรา ๓๗ วรรคสอง บัญญัติว่า เมื่อครบกำหนดหกเดือนแล้ว ถ้ายังจำหน่ายหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรไม่หมดให้ผู้รับใบอนุญาตส่งมอบอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนที่เหลืออยู่แก่นายทะเบียนท้องที่ภายในกำหนดเจ็ดวัน</p>		
	<p>(๑๔.๗.๗) มาตรา ๒๗ บัญญัติว่า โดยอนุมัติของรัฐมนตรี นายทะเบียนท้องที่จะกำหนดเงื่อนไขลงในใบอนุญาตว่าด้วยกำหนดเวลาการจำหน่าย การเก็บรักษาอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนก็ได้ตามสมควร</p>		
	<p>(๑๔.๗.๘) มาตรา ๒๙ บัญญัติว่า ผู้รับใบอนุญาตให้ทำหรือประกอบอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง</p>		
	<p>(๑๔.๗.๙) มาตรา ๔๘ บัญญัติว่า ในการทำ สิ่ง นำเข้า หรือค้าดอกไม้เพลิงให้นำมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>		
	<p>(๑๔.๗.๑๐) มาตรา ๔๙ บัญญัติว่า โดยอนุมัติของรัฐมนตรี นายทะเบียนท้องที่อาจกำหนดเงื่อนไขลงในใบอนุญาตว่าด้วยการเก็บรักษาดอกไม้เพลิงก็ได้ตามสมควร</p>		
<p>(๑๔.๘) มาตรา ๘๕ บัญญัติว่า ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติเกี่ยวกับสิ่งเทียบอาวุธปืนตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม มาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๗ วรรคสอง ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๕๓ มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งพันบาท</p>	<p>(๑๔.๘.๑) มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในการนำเข้าซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน ให้ผู้นำเข้าแจ้งเป็นหนังสือและส่งมอบอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนไว้แก่พนักงานศุลกากร ณ ด่านที่แรกมาถึงจากนอกราชอาณาจักร เว้นแต่ในกรณีซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนดให้มอบแก่พนักงานศุลกากร ณ ด่านอื่น</p>		
	<p>(๑๔.๘.๒) มาตรา ๑๖ วรรคสาม บัญญัติว่า แต่ถ้าผ่านเข้ามาในท้องที่ที่ไม่มีด่านศุลกากร ให้ผู้นำเข้าแจ้งเป็นหนังสือและส่งมอบอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนไว้แก่นาย</p>		

	<p>ทะเบียนท้องที่ หรือผู้ทำการแทนนายทะเบียนท้องที่ที่ใกล้ที่สุดโดยไม่มีซ้ำ</p>		
<p>(๑๔.๘.๓) มาตรา ๓๐ บัญญัติว่า ผู้รับอนุญาตให้ส่งอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืน ต้องนำใบอนุญาตนั้นไปแสดงต่ออธิบดีกรมศุลกากรหรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีกรมศุลกากรมอบหมายเพื่อการนี้ก่อนส่ง</p>			<p>(๑๔.๘.๔) มาตรา ๓๗ วรรคสอง บัญญัติว่า เมื่อครบกำหนดหกเดือนแล้ว ถ้ายังจำหน่ายหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรไม่หมดให้ผู้รับใบอนุญาตส่งมอบอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนที่เหลืออยู่แก่นายทะเบียนท้องที่ภายในกำหนดเจ็ดวัน</p>
<p>(๑๔.๘.๕) มาตรา ๕๓ บัญญัติว่า ในการส่ง นำเข้า หรือค้าสิ่งเทียมอาวุธปืน ให้นำมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>			

*****๑๔. ชื่อกฎหมาย พระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. ๒๕๓๔

*****๑๕. ชื่อกฎหมาย พระราชบัญญัติเพิ่มอำนาจตำรวจในการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดทางน้ำ พ.ศ. ๒๕๙๖

โทษปรับเป็นพินัย จำนวน - มาตรา	ฐานความผิด จำนวน - ฐานความผิด/มาตรา	ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามมาตรา ๑๔	หมายเหตุ ตามบัญชี ๑ ท้ายๆ
-	-	ไม่ได้กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในสังกัดกรมการปกครอง	(ลำดับที่ ๒๔) (ลำดับที่ ๑๐๕)